

[Svend E. Johansen.]

Det ærede Medlems Betragtning var den, at nu blev det fastslaaet, at Befolkningen havde primær Ret til Færdsel paa disse Strandbredder, og at det var Ejeren af disse Arealer, som skulde søge Dispensation fra denne Bestemmelse. Skal Loven opfylde den Aand, der er nedlagt i den, burde det ogsaa gælde § 23, Stk. 4, med Hensyn til Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred, at det primære skulde være, at Ophold og Badning var tilladt, og at der kun af særlige Grunde kunde gives Dispensation herfra, altsaa at disse to Stykker principielt blev ligestillet.

§ 25 er den Paragraf, der har vakt mest Opmærksomhed, fordi den indeholder Bestemmelsen om, at de første 100 m fra Strandbredden ikke maa bebygges, og en lignende Bestemmelse med Hensyn til Skovene: at der i en Afstand af 300 m fra Skovene ikke maa bygges uden særlig Tilladelse fra Fredningsnævnet. Jeg vil mene, at det er en for vid Bemyndigelse, man der giver Fredningsnævnet. Jeg forstaaer, at Motivet, der ligger bag, er det, at man ikke vil have Strandbredden og Skovbrynet skæmmet af Arkitektur, der ikke passer ind i Landskabet, men bryder det paa uheldig Vis. Jeg mener derfor, det rigtigste vilde være, at Bebyggelse, navnlig af de 300 m, var tilladt, men at Fredningsnævnet skulde godkende den ydre Arkitektur, saaledes at Naturskønhederne ikke blev skæmmet og Værdien ikke gik til Spilde.

Det gives der ogsaa i nogen Maade Adgang til i det sidste Stykke i Paragraffen, blot skal man søge Fredningsnævnets Tilladelse til at bygge, medens jeg mener, at Bebyggelsen skulde være tilladt pro primo, og at Fredningsnævnet kun skulde have den Opgave at værne Naturskønheden mod daarlig Arkitektur.

Saa tror jeg, at Lovforslaget i denne Forbindelse mangler visse Bestemmelser; der skal være en Regel for Ekspeditionen fra Fredningsnævnets Side med Hensyn til Tilladelse til Bygning. Vi ved, at naar der til de offentlige Myndigheder skal indleveres Tegninger eller Planer i Tilslutning til de Bygninger, der skal opføres, kan det tage umindelig Tid, inden Myndighederne besvarer de indsendte Ansøgninger. Jeg tror, det vilde være klogt i Lovgivningen at have en Bestemmelse med Hensyn til, hvor længe en saadan Sag maa være under Behandling, saaledes at den, der skal bygge, ikke spilder umaadelig Tid og lider Værditab, fordi der i de offentlige Kontorer rent ud sagt er smølet med Tingene, som det er en Kends-

gerning det gøres i mangfoldige Tilfælde. Jeg er fuldt klar over, at dette er et Forhold, som det er meget vanskeligt at lovgive om.

Spørgsmaalet om Byggelinien, navnlig de 100 m fra Strandbredden, ofrede det ærede Medlem Hr. Bomholt nogle Ord paa, idet han sagde — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Ja, netop Byggelinien vil være i Grundejernens egen Interesse. Hvis Stranden beslaglægges af den nærmeste Række Huse, vil de bag ved liggende Grunde, der afskæres fra Adgang til Stranden, dale i Pris. Holdes Stranden derimod fri, vil Strandretten kunne kapitaliseres eller værdigøres ogsaa paa de bag ved liggende Grunde.“

Det er i og for sig Udtryk for, at der er sunde Tanker i Lovforslaget; det er jo netop det, vi har hævdet uimodsagt, fordi det er i Overensstemmelse med Nationaløkonomiens Love, at naar gode og fornuftige Foranstaltninger gennemføres, nedfælder det sig i øgede Grundværdier, saaledes som Tilfældet ogsaa vil være her, hvor de bag Strandlinien liggende Grunde vil stige i Værdi. Nu tror jeg, at man burde anlægge den Betragtning, at det nødigt skulde være Lovens Konsekvens, at nogle faa Grundejere fik en yderligere Værdiforøgelse gennem denne Grundværdistigning. Det viser i al Beskedenhed sagt, uden at vi behøver at komme ind paa Betragtninger om Patentmedicin og Brama Livseliksir, som vi var noget inde paa i Gaar, at Grundskyld er en nødvendig ledsagende Foranstaltning, naar man skal regulere saadanne Forhold af almen Interesse. Dog, her staaer vi samtidig over for det glædelige, at de Erstatninger, der kan blive Tale om at yde til de Ejere, hvis Ejendomsret man beskærer, netop vil kunne afholdes ved en Inddragning af de Grundværdistigninger, der bliver en Følge af Lovens rigtige og heldige Gennemførelse.

Jeg vil gerne have Lov til at nævne et andet Citat af det ærede Medlem Hr. Bomholt; han var i sin Tale inde paa det betydningsfulde etiske Element, som ligger bag ved dette Lovforslag, idet han hævdede, at der eksisterer en Prioritet forud for alle andre Prioriteter, og det er den Prioritet, der hedder Danmark; det er vor Opgave at gøre dette Danmark tilgængeligt for Folket, at knytte Folk og Land saa nær sammen som muligt, sagde han, og i Slutningen af sin Ordforettale sagde det ærede Medlem videre, at dette Forslag til Lov om Naturfredning i Virkeligheden var et Slags „Danmark for Folket“. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i disse Betragtninger; der staaer Retsforbun-